

notit, ale stala se určitým ústředím buržoazně demokraticky orientovaného odbojového proudu, které prostřednictvím ilegálních odborů udržovalo kontakt s ilegálním komunistickým vedením a podílelo se na organizační výstavbě České národní rady. Ve své činnosti prosazovala R - 3 směrnice čs. vlády v Londýně, „že nositelé ozbrojeného boje budou zvláštní, konspirativně pracující organizace, kterým budou dodávány zbraně zahraniční vládou“. K podpoře činnosti tohoto odbojového proudu a realizace svých plánů vyslala také čs. londýnská vláda do českých zemí několik paravýsadků. Jejich činnost však už nemohla podstatně ovlivnit vývoj domácího odboje, který nezadržitelně směřoval k ozbrojenému povstání lidu. Program národní a demokratické revoluce, který dominoval v odbojových koncepcích, hluboce ovlivňoval společenské vědomí. Výrazné změny se projeví ve vztahu mas k ozbrojenému boji a povstání, vzrůstala důvěra ve vlastní síly. Tím se zvyšovala autorita komunistické strany, která prosazovala linii ozbrojeného boje ze všech odbojových složek nejsoustavněji. Naopak postoj západních spojenců a čs. londýnské vlády, které nedodávaly slibované a tolik potřebné zbraně, vzbuzoval v řadách R - 3 a dalších odbojových organizacích nespokojenost a krajní rozhořčení. Tyto konkrétní zkušenosti vedly k tomu, že lidé z buržoazně orien-

tovaných skupin navazovali ve své činnosti na partyzány. Proto také v partyzánských oblastech (především v Beskydách a Českomoravské vysočině) docházelo ke splynutí řady odbojových skupin na vojenském základě s partyzánskými jednotkami. Autorita, kterou si komunisté vydobyli svou zásadovostí, houževnatostí, bojovou aktivitou a podporou partyzánského hnutí získala pro společnou platformu národní a demokratické revoluce četné příslušníky buržoazně demokratického odboje. (1)

☆ ☆ ☆

Podobně tomu bylo i na našem okrese. Bez zvláštního organizačního orgánu KSČ v okrese šli lidé dohromady. Dělníci, rolníci, řemeslníci, malozivnostníci, pokroková inteligence, ojediněle i někteří četníci a maloburžoazie začali vytvářet širokou lidovou frontu antifašistů jak o ni usilovala KSČ i v našem okrese na Jičínsku, Hořicku a Novopacku v letech 1933 - 1938.

V jednotě lidé cítili sílu a čím dál tím méně se začínali okupantů bát.

Nadešla doba formování sil k ozbrojenému vystoupení lidových mas, jak to doporučovalo moskevské vedení KSČ proti nenáviděným okupantům a jejich vyhnání z naší milované vlasti.

Poslední bitva se přiblížila. Psal se rok 1945.

OBSAH:

- Úvod
- Před příchodem okupantů
- První úder okupantů byl proti KSČ
- Boj se rozhořel
- Nekomunistický odboj
- Vstup SSSR do války - významný mezník v odboji českého lidu
- Odboj v koncentračních táborech
- Svoboda přichází z východu
- Závěr I. části

Použitá literatura:

(v textu označeno číslem v závorce)

- (1) Irena Malá a kolektiv pracovníků AS: „Český lid v boji proti fašismu“
- (2) Archivní dokumenty OA Jičín
- (3) Ant. Faltys: „Vedoucí úloha KSČ v národně osvobozenéckém boji v letech 1939 - 1945“
- (4) Klement Gottwald: „Vybrané spisy“
- (5) Ant. Knížek: „Národní odboj na Jičínsku“
- (6) Okresní noviny „Předvoj“
- (7) Přehled dějin KSČ, Praha 1976
- (8) Výroční zpráva gymnázia v Jičíně